

RENATA KOT

Sprawozdania finansowe jako źródło podstawowej informacji o działalności przedsiębiorstwa

Materiały źródłowe dla analizy ekonomiczno-finansowej

Analiza ekonomiczno-finansowa postrzegana jest jako najważniejsze narzędzie badawcze wykorzystywane do kontroli i oceny działalności przedsiębiorstwa pozwalające przedstawić sytuację finansową firmy poprzez wielkości i wskaźniki ekonomiczne. Poprawność tej analizy w znacznym stopniu uzależniona jest od wykorzystywanych źródeł. Oparcie badań na materiałach źle dobranych lub niekompletnych, źle zweryfikowanych lub niereprezentatywnych może być powodem błędnych ustaleń, co w konsekwencji prowadzi do wyciągania nieprawidłowych wniosków i podejmowania nieskutecznych decyzji. Gromadzenie danych, powinno być prowadzone w taki sposób, aby można było korzystać z nich w odpowiednich przekrojach i we właściwym czasie. Nadmienić należy, iż w dobie bardzo energicznego rozwoju myśli technicznej, przetwarzanie i gromadzenie danych za pomocą mniej lub bardziej rozwiniętych systemów komputerowych, coraz to nowocześniejszych programów księgowych, daje dużo większe możliwości kalkulacyjne i weryfikacyjne, aniżeli zapisy prowadzone w sposób tradycyjny. Materiały źródłowe wykorzystywane na potrzeby analizy ekonomiczno-finansowej podzielić można na¹:

¹ T. Waśniewski, *Analiza finansowa w przedsiębiorstwie*, Warszawa 1997, s. 55–56.

- materiały podstawowe,
- materiały pomocnicze,
- materiały uzupełniające,
- materiały stanowiące wynik badań bezpośrednich.

Materiały podstawowe – obejmują sprawozdawczość finansową, rzeczową, a także plany gospodarcze na krótsze lub dłuższe okresy czasu. Są to dane syntetyczne za pomocą których nie można przeprowadzić szczegółowych ocen gospodarowania, ani określić przyczyn nieprawidłowości stwierdzonych w toku badań. Materiały pomocnicze (ewidencyjne) – zawierają dane szczegółowe, które pochodzą z ewidencji księgowej, statystycznej, operatywnej, z wyników analiz problemowych, dokumentacji pierwotnej i wtórnej oraz informacji organów finansowych, banków i protokołów pokontrolnych biegłych rewidentów. Do materiałów uzupełniających (pozaewidencyjnych) – zalicza się sprawozdania z posiedzeń zarządu i rady nadzorczej, protokoły z narad, informacje prasowe itp. Materiały stanowiące wyniki badań bezpośrednich – to inaczej zestawienia liczbowe najczęściej w formie tabel, przygotowane na podstawie danych źródłowych, ale ujętych w innym układzie niż dane sprawozdawcze.

Spośród wymienionych wyżej materiałów najistotniejsze znaczenie dla analizy finansowej przedsiębiorstwa mają sprawozdania finansowe opracowywane zgodnie z ustawą o rachunkowości z dnia 29 września 1994 r.² lub zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej. Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości tworzy, wydaje i publikuje Międzynarodowe Standardy Rachunkowości oraz Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej³. Rozporządzeniem wydanym we wrześniu 2002 r. przez Parlament Europejski kraje

² Ustawa o rachunkowości z dnia 29 września 1994 r., Dz. U. z 2009 r., nr 152, poz. 1223 ze zm.

³ B. Pomykańska, P. Pomykański, *Analiza finansowa przedsiębiorstwa*, Warszawa 2007, s. 32.

Wspólnoty (w tym Polska) zobligowane zostały, począwszy od 2005 r. do stosowania Międzynarodowych Standardów Rachunkowości przy sporządzaniu skonsolidowanych sprawozdań finansowych emitentów papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu. Co do pozostałych jednostek sporządzających sprawozdanie finansowe pozostawiono państwom członkowskim możliwość stosowania rozwiązań krajowych.

Sprawozdania finansowe od 2005 r. w Polsce podzielone zostały na dwie grupy⁴:

- sprawozdania sporządzane według Międzynarodowych Standardów Rachunkowości,
- sprawozdania sporządzane według ustawy o rachunkowości.

Powinny one rzetelnie i jasno przedstawiać sytuację majątkową i finansową firmy oraz wynik finansowy przedsiębiorstwa za dany okres sprawozdawczy.

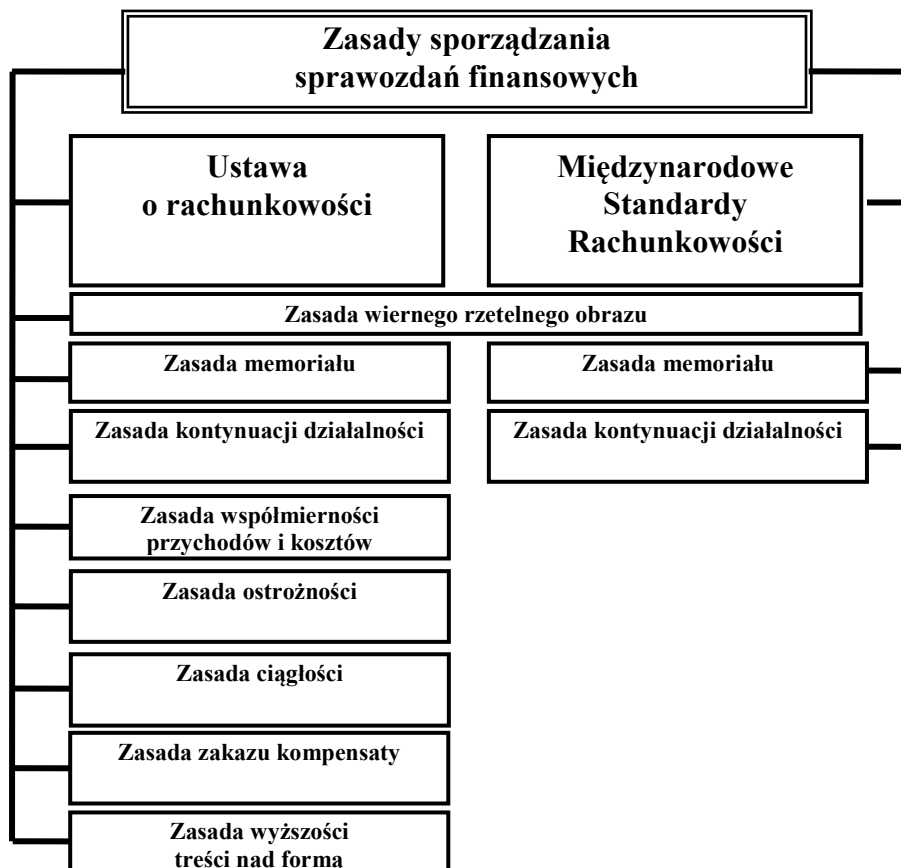
Zasady sporządzania sprawozdań finansowych

Sprawozdania finansowe muszą spełniać pewne standardy jakościowe, które wynikają z nadrzędnych zasad rachunkowości.

Katalog zasad w oparciu o podstawę prawną przedstawia rysunek 1.

⁴ W. Gabrusewicz, M. Remlein, *Sprawozdanie finansowe przedsiębiorstwa – jednostkowe i skonsolidowane*, Warszawa 2011, s. 21.

Rysunek 1. Zasady sporządzania sprawozdań finansowych

Źródło: Opracowanie własne na podstawie: W. Gabrusewicz, M. Remlein, *Sprawozdanie finansowe przedsiębiorstwa – jednostkowe i skonsolidowane*, Warszawa 2011, s. 28–35.

Zasada wiernego rzetelnego obrazu – zawarta jest w ustawie o rachunkowości: „jednostki obowiązane są stosować przyjęte zasady (politykę) rachunkowości, rzetelnie i jasno przedstawiając sytuację majątkową i finansową oraz wynik finansowy”⁵. Nie jest

⁵ *Ustawa o rachunkowości ...*, op. cit., art. 4 ust. 1.

ona natomiast zdefiniowana w Międzynarodowych Standardach Rachunkowości, ale powszechnie uznana została za naczelną zasadę rachunkowości. Znaczący przedmiot podkreślają, iż zasady rachunkowości są równocześnie zasadami sprawozdawczości finansowej⁶. Istotą jej jest jasne i prawdziwe odwzorowanie rzeczywistości bez pomijania i naciągania faktów przy minimalnym, aczkolwiek zgodnym z przepisami ujawnianiu informacji w formie sprawozdań finansowych.

Zasada memoriału – ujęta w ustawie o rachunkowości: „w księgach rachunkowych jednostki należy ująć wszystkie osiągnięte, przypadające na jej rzecz przychody i obciążające ją koszty związane z tymi przychodami dotyczące danego roku obrotowego, niezależnie od terminu ich zapłaty”⁷ oznacza, że wszystkie zdarzenia gospodarcze ujmować należy w księgach rachunkowych z chwilą ich wystąpienia, a nie w momencie zapłaty za ich realizację. Podobnie określają to Międzynarodowe Standardy Rachunkowości przy czym zwracają uwagę na to, że sprawozdania sporządzone zgodnie z tą zasadą przekazują zainteresowanym nie tylko informację o transakcjach, za które w przyszłości wpłyną środki pieniężne, ale również o obowiązkach jednostki do zapłaty pieniężnej za transakcje już zrealizowane⁸.

Zasadę kontynuacji działalności – reguluje ustawa o rachunkowości, zgodnie z którą sprawozdanie sporządza się przy założeniu, że jednostka jest w stanie kontynuować swoją działalność w niezmiennym zakresie i w dającej się przewidzieć przyszłości. W tym celu kierownictwo jednostki powinno poddać wnikliwej ocenie wszelkie dostępne informacje dotyczące przyszłych zdarzeń obejmujących okres nie krótszy niż jeden rok od dnia bilansowego⁹. Jeżeli przedsiębiorstwo nie przewiduje ograniczenia zakresu dotychczasowej działalności, to wycena aktywów i pasy-

⁶ W. Gabrusewicz, M. Remlein, *Sprawozdanie finansowe...*, op. cit., s. 28.

⁷ *Ustawa o rachunkowości...*, op. cit., art. 6 ust. 1.

⁸ W. Gabrusewicz, M. Remlein, *Sprawozdanie finansowe...*, op. cit., s. 30.

⁹ *Ustawa o rachunkowości...*, op. cit., art. 5 ust. 2.

wów następuje po rzeczywistych cenach nabycia lub kosztach wytworzenia z uwzględnieniem planowanych odpisów amortyzacyjnych środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych¹⁰. Jeżeli natomiast utraciła zdolność do kontynuacji działania to sprawozdanie finansowe może podlegać sporządzeniu według innych zasad. Założenia koncepcyjne Międzynarodowych Standardów Rachunkowości przy tej zasadzie podkreślają zasadność kontynuacji działalności jednostki, a wnikliwość oceny pozostawiają kierownictwu firmy, która to ocena w dużej mierze zależy od konkretnej sytuacji jednostki¹¹.

Zasada współmierności przychodów i kosztów – określona w art. 6 ust. 2 ustawy wyraża się tym, że do aktywów lub pasywów danego miesiąca zaliczane będą koszty lub przychody dotyczące przyszłych okresów oraz przypadające na ten miesiąc koszty, które jeszcze nie zostały poniesione. Dla zachowania współmierności kosztów z przychodami ze sprzedaży produktów, towarów lub materiałów ustawa obliguje do czynnych i biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów oraz do rozliczeń międzyokresowych przychodów. Zasadę tę stosuje się do kosztów i przychodów działalności operacyjnej oraz kosztów i przychodów finansowych. Nie ma ona natomiast zastosowania do pozostałych przychodów i kosztów operacyjnych oraz do strat i zysków nadzwyczajnych¹².

Zasada ostrożności – polega na takiej wycenie składników aktywów i pasywów, przychodów i kosztów, aby wynik finansowy nie został zniekształcony. Nie wolno zawyżać przychodów i należności, a zaniżać kosztów i zobowiązań i w ten sposób korygować wynik finansowy, ponieważ oznaczałoby to, że sytuacja majątkowa firmy jest korzystniej przedstawiana aniżeli ma to miejsce

¹⁰ T. Żyznowski, *Sprawozdanie finansowe spółdzielni za 2012 r.*, Warszawa 2012, s. 17–18.

¹¹ W. Gabrusewicz, M. Remlein, *Sprawozdanie finansowe...*, *op. cit.*, s. 30.

¹² T. Żyznowski, *Sprawozdanie finansowe...*, *op. cit.*, s. 19.

w rzeczywistości¹³. Przychody powinny być uznane za zrealizowane wtedy kiedy są pewne, a koszty w momencie ich poniesienia¹⁴.

Zasada ciągłości – ma umożliwić odbiorcom sprawozdania finansowego porównywalność informacji tam zawartych. Literatura przedmiotu zwraca uwagę na porównywalność czasową – za kolejne lata obrotowe i porównywalność przestrzenną – do innych jednostek funkcjonujących w kraju, a nawet na świecie. W celu zapewnienia porównywalności w czasie należy¹⁵:

- w sposób ciągły stosować zasady rachunkowości, dokonując w kolejnych latach jednakowego grupowania operacji gospodarczych,
- stosować jednakowe zasady wyceny aktywów i pasywów,
- trzymać się tych samych zasad obrazujących zużycie składników majątkowych,
- utrzymywać ten sam sposób ewidencji i grupowania przychodów i kosztów,
- w ten sam sposób ustalać wynik finansowy.

Zasada ta w odniesieniu do bilansu przejawia się zgodnością bilansu zamknięcia z bilansem otwarcia.

Zasada zakazu kompensaty – odnosi się do podstawowej działalności operacyjnej oraz działalności nadzwyczajnej to znaczy, że nie należy kompensować wielkości zawartych w księgach rachunkowych oraz sprawozdaniach finansowych. Możliwość kompensowania w pozostałej działalności operacyjnej i działalności finansowej jest dopuszczalna i uzasadniona większą wartością analityczną takich informacji¹⁶.

¹³ T. Waśniewski, *Analiza finansowa...*, op. cit., s. 75.

¹⁴ *Analiza finansowa w zarządzaniu przedsiębiorstwem*, pod red. M. Walczaka, Warszawa 2003, s. 79.

¹⁵ W. Gabrusewicz, M. Remlein, *Sprawozdanie finansowe...*, op. cit., s. 33.

¹⁶ *Ibidem*, s. 35.

Zasada wyższości treści nad formą – oznacza, że operacje muszą być ujęte w księgach i wykazane w sprawozdaniu zgodnie z ich treścią i rzeczywistością ekonomiczną, nawet jeśli z formalnego punktu widzenia nie powinny się tam znaleźć. Znalazło to wyraz w art. 4 ust. 2 ustawy: „zdarzenia, w tym operacje gospodarcze, ujmuje się w księgach rachunkowych i wykazuje sprawozdaniu finansowym zgodnie z ich treścią ekonomiczną”. Jest to dowodem reakcji ustawodawcy na zjawiska powszechnie występujące w praktyce, kiedy to forma prawna danej transakcji odbiega od rzeczywistych realiów ekonomicznych.

Oznacza to, że w razie wątpliwości przy ocenie danego zdarzenia, przyjmuje się rzeczywistą treść operacji. Zasadę tę stosuje się w przypadkach, gdy zachodzi kolizja między zasadą rzetelnego obrazu, a wymogami określonymi przepisami prawa, przyjmując za podstawę wykazania operacji w księgach rachunkowych jej rzeczywistą treść ekonomiczną¹⁷. Każde sprawozdanie finansowe sporządzone według przedstawionego powyżej katalogu zasad fundamentalnych i nadrzędnych pozwala utwierdzić w przekonaniu że jest ono rzetelnym i wiarygodnym obrazem firmy. W przyjętych zasadach i ich realizacji tkwi zasadnicza przesłanka wiarygodności sprawozdania finansowego¹⁸.

Użytkownicy sprawozdań finansowych

Sprawozdanie finansowe jest użytecznym narzędziem dla szerokiego kręgu podmiotów, których podział szczegółowo przedstawiono w tabeli 1.

¹⁷ *Rachunkowość krok po kroku*, dodatek nr 9 do Zeszytów Metodycznych Rachunkowości nr 13 z dnia 1.07.2010 r., Gorzów 2010.

¹⁸ B. Micherda, Ł. Górka, M. Szulc, *Zarządcza interpretacja sprawozdania finansowego*, Warszawa 2010, s. 66.

Tabela 1. Użytkownicy sprawozdań finansowych

Użytkownicy zewnętrzni		Użytkownicy wewnętrzni
Jednostki biznesowe i inne	Agendy rządowe i samorządowe	
1	2	3
1. Inwestorzy 2. Kredytodawcy i pożyczkodawcy 3. Dostawcy 4. Odbiorcy 5. Pozostałe grupy	1. Urzędy centralne i ministerstwa 2. Organy samorządowe 3. Urzędy skarbowe i kontroli skarbowej 4. Inne organa kontroli skarbowej 5. Urzędy statystyczne	1. Zarząd przedsiębiorstwa 2. Kierownicy różnych szczebli zarządzania 3. Rada nadzorcza i komisja rewizyjna 4. Walne zgromadzenie 5. Pracownicy

Źródło: W. Gabrusewicz, M. Remlein, *Sprawozdanie finansowe przedsiębiorstwa – jednostkowe i skonsolidowane*, Warszawa 2011, s. 24.

Wśród użytkowników sprawozdań finansowych przeważają odbiorcy zewnętrzni zainteresowani informacjami finansowymi dla zaspokojenia potrzeb jednostek działających w otoczeniu. Inwestorzy interesują się wielkością ryzyka i stopą zwrotu z inwestycji.

Potrzebują oni informacji umożliwiających podjęcie decyzji o utrzymaniu lub zbyciu tych inwestycji. Kredytodawcy natomiast zwracają uwagę na realne możliwości spłaty kredytów wraz z odsetkami w odpowiednim terminie. Dostawców interesuje zaś długość oczekiwania na zapłatę, a co za tym idzie ewentualna możliwość dalszej współpracy. Rząd zainteresowany jest informacjami o rozmiarach i efektywności poszczególnych jednostek, w celu kształtowania polityki gospodarczej i podatkowej państwa. Wzrost liczby przedsiębiorstw na obszarze działania jednostek samorządu terytorialnego z reguły powiększa wpływy podatkowe do budżetu lokalnego, dlatego też organy samorządowe są czynnym obserwatorem wyników działalności „swoich” firm. Użytkownicy wewnętrzni tj. kadra zarządzająca i pracownicy potrzebują informacji na temat sytuacji finansowej jednostki oraz jej zmiany w czasie. Dla jednych stanowi to podstawę oceny podejmowanych

decyzji, dla drugich jest miarą stabilności zatrudnienia i godnego wynagradzania¹⁹.

Cel sporządzania sprawozdań finansowych

Przedstawione wyżej zróżnicowane potrzeby informacyjne jednostek gospodarczych są wypełnieniem jednego z podstawowych celów wynikających z przepisów prawa bilansowego nałożonego na jednostki gospodarcze tzn. celu informacji.

I tak według literatury przedmiotu zasadniczo cele sprawozdań finansowych podzielić można na²⁰:

- informacyjne,
- kontrolne,
- oceniające.

Sprawozdanie finansowe spełniające wyżej wymienione cele sporządzane jest z zachowaniem omawianych już w niniejszej pracy fundamentalnych i nadrzędnych zasad sprawozdawczości finansowej.

Najbardziej eksponowane są cele informacyjne, które sprowadzają się do przekazania szerokiemu gronu odbiorców danych, z których jasno wynika jaka jest sytuacja majątkowo-finansowa w danym okresie objętym sprawozdaniem. Cele kontrolne są również ważne, ponieważ informacje jakie zawiera sprawozdanie finansowe dają możliwość monitorowania stopnia realizacji założeń i planów powziętych na okres sprawozdawczy. Obszarem zainteresowania kontroli są zasoby majątkowe, uzyskane przychody ze sprzedaży, poziom rentowności i płynność finansowa. Odpowiedzialność kierownictwa jednostki za gospodarowanie majątkiem, zarządzanie zasobami ludzkimi, a także za uzyskane wyniki finansowe oceniana jest na podstawie informacji ujętych w sprawozdaniu finansowym. Zauważyć należy w tym miejscu, że podstawą udzielenia absolutorium członkom zarządu przez walne

¹⁹ W. Gabrusewicz, M. Remlein, *Sprawozdanie finansowe...*, *op. cit.*, s. 25.

²⁰ *Ibidem*, s. 26.

zgrupowanie są osiągnięte wyniki finansowe, które odzwierciedla sprawozdanie finansowe.

Jednostki sporządzające sprawozdanie finansowe mogą na jego podstawie określić²¹:

- czy prowadzona działalność była opłacalna i jaki jest poziom tej opłacalności,
- w jaki sposób jednostka generowała i wykorzystywała środki pieniężne,
- czy będzie mogła kontynuować, a także rozwijać prowadzoną działalność.

Cechy jakościowe sprawozdań finansowych

Moim zdaniem, bardzo ważną regułą sprawozdawczości, wygenerowaną na podstawie literatury przedmiotu spośród podstawowych zasad i wytycznych dotyczących rachunkowości, a tym samym sprawozdawczości, jest jakość informacji sprawozdawczej. Wskazuje na to wyraźnie przepis art. 4 ust. 1 ustawy o rachunkowości, cytowany wcześniej przy omawianiu zasady wiernego i rzetelnego obrazu: „jednostki obowiązane są stosować przyjęte zasady (politykę) rachunkowości, rzetelnie i jasno przedstawiając sytuację majątkową i finansową oraz wynik finansowy”²². Stwierdza on, iż wszystkie rozwiązania, które dopuszcza ustawa i Międzynarodowe Standardy Rachunkowości zapewnić mają wymaganą jakość sprawozdań finansowych.

Wymóg ten jest jak najbardziej słuszny, ponieważ sprawozdania finansowe traktowane jako finalny, końcowy produkt rachunkowości muszą spełniać standardy jakościowe. Od nich bowiem, między innymi, zależy reakcja potencjalnych inwestorów, dla których sprawozdanie finansowe jest głównym źródłem informacji.

²¹ *Ibidem*, s. 28.

²² *Ustawa o rachunkowości...*, *op. cit.*, art. 4 ust. 1.

Cechami jakościowymi sprawozdania finansowego zawartymi w Koncepcjach Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej są²³:

- zrozumiałość,
- przydatność,
- wiarygodność,
- porównywalność.

Informacje zawarte w sprawozdaniach finansowych powinny być zrozumiałe dla każdego, kto posiada odpowiednią wiedzę z tak zwanego szeroko pojętego biznesu i wykazuje zainteresowanie tymi informacjami. Przydatne zaś są wtedy, kiedy na ich podstawie podejmowane będą konkretne decyzje gospodarcze, pomogą w ocenie zaistniałych zdarzeń lub skorygują wcześniejsze opinie użytkowników. Wiarygodność przejawia się wtedy, kiedy sprawozdania są bezstronne i nie zawierają błędów oraz wiernie odzwierciedlają rzeczywistość. Porównywalność natomiast daje możliwość zestawienia ze sobą sprawozdań z różnych okresów i na ich podstawie określić kierunki i trendy zachowań danego podmiotu.

Elementy rocznego sprawozdania finansowego

Wszystkie te omówione wyżej cechy powinno zawierać sprawozdanie finansowe jednostki, które sporządzane jest na dzień bilansowy. Termin „dzień bilansowy” określa ustawa o rachunkowości i jest to dzień, na który jednostka sporządza sprawozdanie finansowe, a nie dzień w którym faktycznie je sporządziła. Roczne sprawozdanie sporządzane jest nie później niż w ciągu trzech miesięcy od dnia bilansowego. Najczęściej jest to dzień 31 marca roku następnego po dniu bilansowym czyli po dniu 31 grudnia poprzedniego roku. Ustawa nie obliuguje do zachowania takiego właśnie okresu, ale zaznacza, że rokiem obrotowym jest rok ka-

²³ B. Micherda, Ł. Górka, M. Szulc, *Zarządcza interpretacja...*, s. 37.

lendarzowy lub inny okres trwający 12 pełnych miesięcy kalendarzowych²⁴. Roczne sprawozdanie jednostki nie jest jednolite dla wszystkich jednostek. Jego części składowe uzależnione są od określonych w ustawie kryteriów różnicujących przedsiębiorstwa w środowisku gospodarczym. W świetle tych przepisów podmioty gospodarcze podzielone zostały na małe, średnie oraz te o dużym znaczeniu i w zależności od tych wielkości sporządzają minimalny lub rozszerzony zestaw elementów sprawdzania finansowego. Szczegółowo przedstawia to rysunek 2.

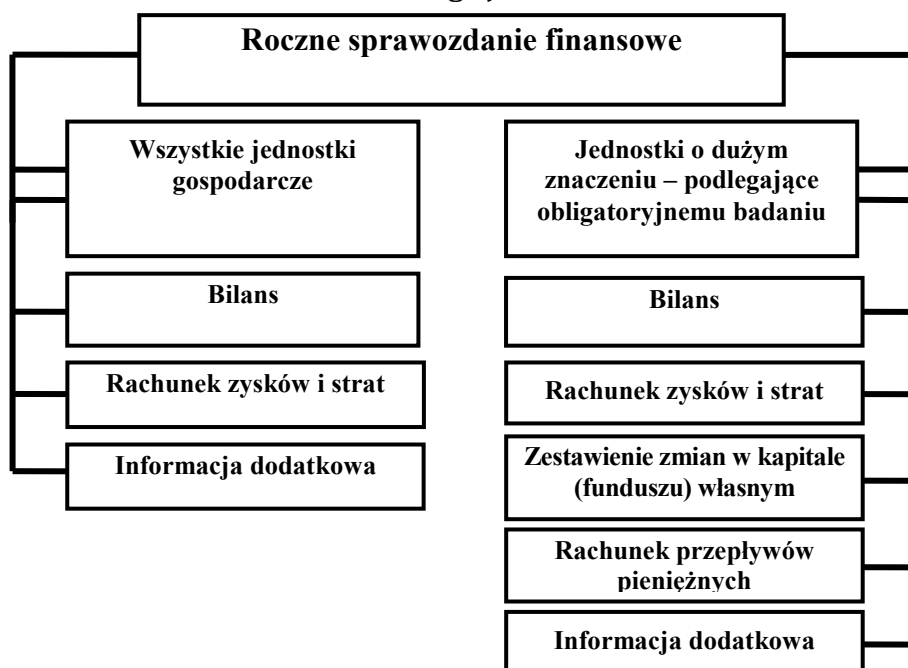
Zgodnie z ustawą o rachunkowości roczne sprawozdanie finansowe sporządza się w języku polskim i w walucie polskiej. Podlega ono również pewnym wymogom formalnym, czyli powinno zawierać nazwę i adres jednostki sporządzającej sprawozdanie, oznaczenie okresu sprawozdawczego i datę sporządzenia. Sprawozdanie podpisuje, z podaniem daty podpisu, osoba odpowiedzialna za prowadzenie ksiąg rachunkowych oraz kierownik jednostki, a w przypadku organu wieloosobowego – wszyscy członkowie tego organu. Zatwierdzone w formie pisemnej sprawozdanie finansowe powinno być złożone we właściwym rejestrze sądowym w ciągu 15 dni od dnia zatwierdzenia.

Sprawozdania jednostek podlegających badaniu przez biegłego rewidenta, pozostałych jednostek kontynuujących działalność, oraz roczne skonsolidowane sprawozdanie grup kapitałowych, podlegały do końca 2012 roku ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski B”. Od 1 stycznia 2013 r. na mocy ustawy z dnia 16 września 2011 r.²⁵, sprawozdanie finansowe składane jest przez obowiązane jednostki do Krajowego Rejestru Sądowego i podlega ogłoszeniu w ogólnokrajowym dzienniku urzędowym „Monitor Sądowy i Gospodarczy”, a w odniesieniu do spółdzielni w „Monitorze Spółdzielczym”.

²⁴ Ustawa o rachunkowości..., *op. cit.*, art. 3 ust. 1 pkt 9.

²⁵ Ustawa o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców z dnia 16 września 2011 r., Dz. U. nr 232, poz. 1378.

Rysunek 2. Elementy rocznego sprawozdania finansowego jednostek

Źródło: opracowanie własne na podstawie: *Ustawa o rachunkowości* z dnia 29 września 1994 r., Dz. U. z 2009 r., nr 152, poz. 1223 ze zm.

Reasumując, sprawozdanie finansowe jest podstawowym i niezbędnym elementem przedstawiającym syntetyczny obraz sytuacji majątkowej i finansowej firmy. Jest również praktycznym narzędziem pozwalającym na uporządkowane podanie informacji o jednostce, a także na szybką analizę danych. Przestrzeganie omawianych wcześniej zasad i reguł podczas sporządzania sprawozdania daje gwarancję, że spełnione zostaną wszystkie cele jakie postawione zostały przed ogólnie nazywaną sprawozdawczością. Wielki zasób informacji, jaki niesie sprawozdanie finansowe pozwala zaspokoić w pewnym stopniu potrzeby odbiorców, którzy w opublikowanych danych upatrują weryfikacji podjętego przez siebie ryzyka to znaczy, czy zamierzony cel zostanie osiągnięty i jaki jest stosunek oczekiwań do wyniku finansowego.